

Hürmet Bildiğim İmgelerde

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 08 Kasım 2015

Gündönümünün hutbesine yığıdığım
Sefil, serkeş haznesinde saklı tuttuğum,
Günden geceye evrilirken zamanı teğet geçsem de
Iskalandığım o rotaya dokunaklı bir serzenişle
Gömülü kaldığım yine de boyutsuz bir mecrada
Sızarken usul usul, gömütü kayıtlı en derinde.

Mızrabı kırık ve tedirgin üç beş imgede
Bir taarruza batıl bir itikat yükleyip de
Gizil tanıklığında evrenin
Yoksun kılındığım gölgende miraç bellediğim
Aşkın külfeti kadar yadsıyamazken nispetine ramak kala,
İthamların belki de sol yakasında
Şerit değiştirmekten muzdarip bir evrimin bilinmezliğine
Saplı kaldığım hanidir yoksunluğumsun, dercesine
Yine de haykıramadığım adın kadar uzakken mutluluk
Hasreti içip içip doyamadığım bir hüznün kim bilir kaçınıcı evresinde.

Tümcelerse lisanım,
Aşk ise kuytulardaki lehçem
Devingen bir telaşla hürmet bildiğim imgelerde
Saplanıp kalmak kadar aşikâr ve sitemkâr
Şu muğlâk yaratılarda gizli beyanatlar
Mağlup kılındığım kim bilir kaçınıcı perde...

Yalana hicap yüklü bir asalet ile uzağında kaldığım,
Kifayetsiz yetilerimin kırıklarını aldırıldığım;
Hanidir, dercesine sıfatlara yüklü bir bağnazlıkla
İtham yüklerken gizli özneler
Tahakkümü payidar kılan metruk gölgeler,
Bir nebze de olsa yetinmeyi bilmez iken
Asılsız söylemler:
Yükü ağır bir ömrün kıyısında
Kim bilir ne çok anlamsız tekerrüre saplanıp kalmış
Nezdinde ıssızlığı kelim eylediğim:

Fitratımda saklı olsa da verilen hükümler
Aklımın kancalarında takılı kalan
Yersiz yergiler,
Hadi sarıl dercesine hayata
Yine de anlam veremediğim muğlâk yarınlar.

Dünden mütevellit bir ömre nazire edercesine
Sakındığım bir milatsın,
Sarkacı kayıp bir döngünün nihayetinde
Hayat bulduğum her yeni gün,
Iskartaya çıkarken hüznün gıyabında
Aşkında teselli bulduğum o bilinmezliğin ayracında.